



GÖTATRANGAREN



Pris 15 kr

1989

Ett lyft för T 2



DU ÄR ALLTID VÄLKOMMEN TILL SAAB-HANDLAREN!



- *Försäljning*
- *Leasing*
- *Korttidsuthyrning*
- *Reservdelar*
- *Tillbehör*
- *Verkstad*
- *Snabbservice*
- *Plåtverkstad*

bil ab

IVAN PERSSON

Mariesjö, Skövde, telefon 0500-180 00.

SAAB



GÖTATRÄNGAREN

Organ för Kungl Göta Trängregementes kamratföreningar i Skövde och Göteborg
Adress: T2, Box 602, 541 29 Skövde • Tel 0500-650 00 Postgiro 9 58 82-7
Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten Ulf Floberg

Regementschefen har ordet



Efter ganska precis 1 1/2 år i min befattning som chef för regementet har jag nu tillfälle att medverka i mitt andra nummer av Götaträngaren. Även om en soldat endast bör tänka framåt skall han ju se både framåt och bakåt.

Om jag nu börjar med att se bakåt konstaterar jag att vi åstadkom en bra produkt med vår GU-bataljon 87/88. Jag konstaterar också att jag nu lärt känna regementets personal, vår viktigaste resurs, och dessutom lärt känna många ganska väl. Detta har inte varit svårt, det är lätt att komma in i gänget på Göta trängregemente.

Om vi ser och tänker framåt är vi

på god väg att lyckas bra också med inneliggande årsklass. Min uppfattning så här långt är att denna bataljonen är bättre än föregående. Låt oss hålla fanan högt och försöka åstadkomma att så blir fallet.

Om vi ser och tänker ytterligare framåt så kan vi se ett jobbigt år framför oss 89/90. Inte på länge har våra befälsresurser varit så ansträngda. Detta bekymrar naturligtvis en smula men jag är faktiskt inte allvarligt oroad.

Jag tror nämligen att om vi slår vakt om det jag tror är T 2-andan, hjälpsamhet mot varandra och acceptans av varandra, så kommer vi att lyckas minst lika bra nästa år trots knappa resurser.

Förhållandet att vi fick en sen order om försök med en lättare underhållsbataljon ser jag positivt på. Dels tror jag att försöksverksamheten som sådan stimulerar oss i vårt viktiga arbete, dels ser jag detta som en möjlighet för oss att påverka underhållsorganisationen i krig och därmed kanske också i någon mån påverka nästa försvarsbeslut.

FU -88

- FRAMTIDA UNDERHÅLLSORGANISATION

Den 1. oktober lade ÖB fram resultatet av den utredning han gjort på regeringens uppdrag, den s k FU -88.

Det var glädjande för oss på T 2 att ÖB gav uttryck för att regementet skall vara kvar med i huvudsak samma utbildningsuppgifter. Våra trängvärnpliktiga minskar till antalet, men regementet tillförs skyddsvärnpliktiga så att totala antalet värnpliktiga består. Därutöver planeras tränginspektören med sin stab förflyttas till Skövde. Efter den 1. oktober har jämväl förutsättningarna för att förflytta Arméns motorskola till Skövde undersökts.

Mera oroande i ÖB förslag var att våra brigadunderhållsbataljoner dels skall bli mindre dels skall utbildas vid pansar- och infanteriförbanden. Förbandsomsättningen vid dessa förband är sådan att högst ett kompani ur underhållsbataljonen kan utbildas årligen. Detta skulle innebära att bataljonen samövas första gången under en i framtiden förkortad krigsförbandsövning. Kan ett sådant system innebära att förbanden är användbara direkt efter mobilisering? Knappast!

Både ÖB och CA har tillsatt utredningar efter utspelet ovan för att studera underhållsorganisationen i krig. Jag hoppas och tror att utredarna kommer fram till att alla våra brigader behöver en väl utbildad underhållsbataljon, som ger brigaderna en god egenuthållighet.

Eftersom brigaderna blir färre men skall verka över samma ytor, borde uthålligheten ökas i stället för att sänkas.

GU-BATALJONEN

För andra året i rad och för andra året i vår 98-åriga historia har vi utbildat en åldersklass som till huvuddelen består av mälardalingar. Alla värnpliktiga i alternativ 1 b kommer från östra militärområdet.

Jag har i olika sammanhang uttryckt min uppskattning till Er värnpliktiga. Det goda intryck Ni från början gjorde har förstärkts under året. Vid mitt välkomsttal till Er uttryckte jag en förhoppning om att vårt lagarbete skulle präglas av förtroende och respekt mellan oss alla. Tack för att Ni bidragit så bra att förverkliga detta.

Som regementschef lär man tyvärr inte känna alla soldater. Några jag lärt känna är regementsnämndens ledamöter. Jag vill passa på detta tillfälle att tacka Er för ett bra samarbete. Ni har medverkat till att förverkliga saker som bidragit till både säkerhet, effektivitet och trivsel.

Till alla värnpliktiga riktar jag ett varmt lycka till med framtiden. Jag hoppas och tror att Era flesta minnen från T 2 är ljusa och att den utveckling Ni fått på T 2 bidrar till att vår krigsorganisation fått ett bra tillskott, men också att den skall vara Er till nytta och framgång i Er civila verksamhet.

TILL REDAKTÖREN

Jag vill på detta sätt hälsa vår nye redaktör, Ulf Floberg, varmt välkommen som ansvarig för Götaträngaren. Väl medveten om det omsorgsfulla sätt på vilket Ulf sköter alla uppgifter som åläggs honom är jag förvissad om att vår tidning har kommit i goda händer.

Vi ser fram mot många nummer av Götaträngaren under Ulfs redaktörsskap.

Bengt Öman



Hedersledamoten i Göta Trängregementes Kamratförening, Bengt Öman, har den 16. mars avlidit i en ålder av 74 år.

Då Bengt Öman som kapten avgick från aktiv tjänst hade han i mer än 30 år tjänstgjort vid regementet.

I Kamratföreningen har han varit en aktiv medlem sedan han påbörjade sin anställning 1945.

Han har tjänstgjort på flera förtroendeposter som redaktör, sekreterare och kassaförvaltare.

Befattningen som kassaförvaltare innehade Bengt Öman fram till årsmötet 1988.

Det finns ingen annan person som har uträttat så mycket för föreningen under hela dess tillvaro och endast få som ägnat regementet så stora omsorger.

Regementschefen

Redaktören har ordet

Ulf Floberg

I förra numret av Götaträngaren skrev min företrädare, Gunnar A Persson, att det var med blandade känslor som han mötte läsekretsen för tionde gången.

Hur skall då jag känna det, som möter läsarna för första gången.....? Känslorna hos mig är också minst sagt blandade. Det är främst tre känslor som gör sig påminda: skräck, ansvar och glädje.

Skräcken känner jag av, då jag tänker på alla fina och välgjorda upplagor av Götaträngaren jag har läst genom åren. - Hur skall jag, som är ovan vid redaktionsarbete, kunna åstadkomma något liknande?

Ansvaret känner jag mot Dig och mot dem som har gett mig mandat att inehålla denna post. Det är inte lätt, att ta över ansvaret efter en företrädare som haft ett arbete i tio år. Att sedan denne skött det på ett utmärkt sätt, gör naturligtvis inte det hela lättare,

Glädjen - och det är den mest övervägande av alla känslor - känner jag, då jag märker hur alla ställer upp och på olika sätt stöttar "den nye" i hans strävan att få fram en läsvärd tidning. -

Jag tänker på Er som bidragit med artiklar, Er som annonserar, Er som hjälpt till med redaktionsarbetet, Er som hjälpt mig att göra kort till bilder m fl, m fl.

Jag kan väl också nämna, så här i förtroende, att även "den gamle redaktören" har ett finger med i spelet. - Det sägs ju, att den som tager råd är vis.....

Nu har jag endast en förhoppning, nämligen den, att Du, käre läsare, även skall finna årets upplaga av Götaträngaren läsvärd.

Jag hoppas, att den skall skänka Dig både lite glädje och avkoppling samt även sprida lite information.

Och Du..... jämför nu inte mitt första nummer av Götaträngaren med Gunnars sista - det vore ju inte rättvist. Han hade ju i alla fall tio års erfarenhet.

Med tillönskan om en skön sommar!



*
* FRÅN KASSAFÖRVALTAREN! *
*
* Glöm inte att anteckna namn, *
* adress och personnummer då Du *
* betalar in Din årsavgift, vil- *
* ket jag hoppas Du gör med det *
* snaraste. *
*
* Låt inte inbetalningskortet bli *
* liggande! *
*
* Anmäl ADRESSÄNDRING! *
* Det kan Du göra på inbetal- *
* ningskortet. *
*
* Utnyttja tillfället att bli *
* ständig medlem! *
*
* Det kostar fortfarande endast *
* 300:- kr. Årsavgiften är, som *
* Du väl vet vid det här laget, *
* endast 30:- kr. (5:- l. året). *
* Du får gärna betala mer om Du *
* vill. *
* Papper och kuvert med tryck har *
* blivit otroligt dyrt på sistone. *
*
* BETALA IN ÅRSAVGIFTEN SNARAST! *
*
* Vänlig hälsning! *
*
* Gunnar A Persson *
* Adress: Stockvägen 125 *
* 541 62 SKÖVDE *
*
* Tfn: 0500-38520 *
*

Kamratföreningens årsmöte

Artikelförfattare Gunnar A Persson



Styrelsen samlad efter årsmötesvalet. Sittande till höger ordföranden Tord Björkman och till vänster vice ordföranden Anders Rapp.

Stående från vänster: Hans Jensen, Gunnar R Nilsson, Bertil Hellberg, Kjell-Ake Magnusson, Ulf Floberg, (nyvald redaktör för Götaträngaren), Anders Andersson (sekreterare) och Gunnar A Persson (kassaförvaltare)

Traditionellt genomfördes kamratföreningens årsmöte vid Regementets Dag med ett 30-tal medlemmar närvarande. Mötet inleddes med en parentation över, under året, avlidna medlemmar.

Därefter fastställdes dagordningen och ordföranden, tillika mötesordförande, lotsade snabbt mötet genom denna.

Utöver årsmötesval kan ur protokollet noteras att oförändrade avgifter fastställdes d v s 30:- kr som årsavgift och 300:- kr som engångsavgift.

Ordföranden redogjorde för den planerade besöksdagen vid grupperat förband den 10. maj -89 och beslutade årsmötet att även Göteborgs trängbefälsförening skulle inbjudas.

Inför årsmötesvalet förelåg avsägelse från Bengt Öman, Folke Ahlström och Arne Molin, dessa av-

tackades av föreningen med en tenn-tallrik med tiden som styrelseledamot ingraverad.

Efter 10 år som redaktör för Götaträngaren avgick Gunnar A Persson och avtackades med De Svenska Militära Kamratföreningarnas Riksförbunds plakett i guld.

De nyvalda i styrelsen blev Anders Andersson, Bengt Enocksson och Hans Jensen.

Efter årsmötesvalet beslutade ett enhälligt årsmöte att utnämna Bengt Öman till hedersledamot.

Avslutningsvis tackade vice ordföranden Anders Rapp ordföranden för den goda information som medlemmarna erhåller samt det intresse som ordföranden nedlägger för föreningens verksamhet.



"Få se om det finns någon guldstämpel" tycks Olle Andersson säga när han beskådar vapenbroderns guldplakett



BÄR VÅRT VACKRA KAMRATFÖRENINGSMÄRKE

1938 års Volontärer

Artikelförfattare Karl-Henry Öster



Bakre raden fr.v. 14 Johansson (Laneby) Henry, 17 Abrahamsson, Bruno, 52 Olsson (Grevdahl) Sven, 56 Johansson (Demborg) Allan, 84 Söderlund, Sigfrid och 79 Öster, Karl-Henry
Sittande fr.v. 57 Larsson (Högbring) Ake, 11 Karlsson (Ridby), Karl Edvard, 9 Svensson, Sven, 55 Hjertén, Bo
I träffen deltog dessutom 22 Starck

Foto: Skaraborgs Läns Allehanda

Den 1. nov 1938 inställde sig 22 ynglingar vid Kungl Göta Trängkår. Samling skedde i nedre korridoren av kasernen, anspannskomp. Vi tilldelades ett logement och därmed hade en kontraktperiod på 3 år börjat.

Volontärskolan startade på direkten, här var inte frågan om någon inskolningsperiod, men våra befäl visste hur de skulle svetsa oss samman till ett enastående fint kamratgäng.

Befäl var: chef lt Alm, stf serg Berg. Instruktörer furirerna Johansson (Ansp), Argus (Bil) och Dittmer (Sjv).

Under de första åren var lönen 50:-/mån men till detta kom ju också mat, kläder, husrum och "ett vänligt bemötande". Allt i ett gjorde att sammanhållningen och den kamratliga vänskapen växte sig otroligt stark.

År 1978 samlades vi några av volontärerna på gamla fina Göta för ett 40-årsjubileum. Då bestämdes att 1988 skulle vi fira de 50. Sagt och gjort. En götaträngare ger

sig aldrig. Efter ett enastående detektivarbete lyckades vi slita lös 11 volontärer, 3 frånvarande på grund av sjukdom och delvis invalidisering, övriga av vårt gäng hade gått hädan. Vilken volontärskola kan åstadkomma en sådan samling. Erkänn att 38-orna är ett ädelt gäng.

Jubiléet firades med supé, övernattnings och förstärkt frukost på Billinge hus. Natten blev lång, minnen flödade och nostalgin satt i högsätet. Vi beslutade då också att efter 2 år, 1990 på sommaren, skall vi mötas, prata minnen och se oss omkring i Skövde. Träffen skall då vara på gamla fina Göta, inte på K 3, vi kände oss inte riktigt hemma där.

Som avslutning på 50-träffen deltog vi i firandet av Regementets Dag på T 2. Därefter: "Hej grabbar, vi ses".

Vi som deltog var: vol 9 Svensson 11 Karlsson (Ridby), 14 Johansson (Demborg), 55 Hjertén, 57 Larsson (Högbring), 79 Öster, 84 Söderlund.

Tack Kamrater

*Pensionären Bertil Haglund efterhörde sig om möjligheten
att få komma till tals i Götaträngaren.
Det är klart att han får det*



Jag vill gärna framhålla att min tjänstgöring vid regementet har varit både omväxlande och stimulerande, samt givit mig många goda lärdomar och trevliga minnen.

Under hela min tjänstgöring vid T 2 har det rått en mycket fin sammanhållning och ett gott kamratskap.
För detta tackar jag allt befäl och civilanställda.

Ett särskilt tack till chef och anställda vid HSA för god anda och gott samarbete.

Efterlysning

I gångna tider har man på regementen och myndigheter använt polletter som betalningssystem på bl a mässar och marketenterier.

Detta var ett system som, vad redaktionen erfar, inte är känt av så många.

En som däremot har forskat i ämnet är Magnus Widell i Habo. Han önskar därför komma i kontakt med de av läsekretsen som har något att bidra med i hans forskningsarbete.

Du, som vet något om dessa polletter och deras användning, tag kontakt med

Magnus Widell
Bagaregatan 56
566 00 HABO

Utbyte med Jyske Traenregiment

Vårt fina utbyte med våra danska vänner fortsätter.

I senaste numret av T 2-Nytt kunde jag berätta om ett minnevärt besök vid Jyske 1. november 1988, då H M Drottningen av Danmark överräckte en ny fana till regementet.

Närmast fortsätter vårt utbyte den 9. - 11. maj då fem danska officerare gästar regementet.

Samtidigt har Kamratföreningen inbjudit två gäster från Jyskes Kamratförening.

Museial verksamhet

Artikelförfattare Sture Ljungné/K G Ljungqvist



När regementet 1984 packade ner alla sina tillhörigheter i kaserner och förråd för att flytta från Mariestadsvägen på Norrmalm i Skövde till det av K 3 lämnade etablissemmentet vid Heden, kom såväl den tidigare utställda materielen som det magasinerade beståndet av äldre föremål m m i dagen.

Vid fördelningen av lokaler på det nya stället föll det sig naturligt att inrymma den värdefullaste och mest angelägna utställningsmaterielen i det av K 3 lämnade museet. Under de snart 100 år som gått, sedan Göta Trängbataljon uppsattes år 1891, har naturligtvis mängder av materiel hanterats inom alla våra tjänstegrenar. Det skulle vara otänkbart att inrymma ens bråkdelen av typisk materiel och fotografier på en yta av ett par lektionssalars.

Det gällde därför att sovra bland tillgångarna och söka ordna en så allmängiltig utställning som möjligt, vilket artikelförfattarna blev väl medvetna om när arbetet tog sin början.

Redan i entrén till den nya Götasalen möter besökaren ett antal dockor som bär äldre trängares uniformer - såväl befäls som menigas.

Utsmyckningen av "nya" Götasalen gav ett efterlängtat tillfälle att på den södra väggen vid podiet på nytt få hänga upp de av konstnären Stig Carlsson i mitten av 1950-talet utförda mosaikarbetena, vilka skildrar Sveriges historia från vikingatid fram till våra dagar.

På den motsatta gaveln har så N J G Schildts tavla med motiv av ett anspansförband på Västgötaslätten funnit sin givna plats. De gamla landskapssköldarna, som tidigare fanns att beskåda i den nu rivna matsalen på "gamla T 2", återfinns idag på långsidorna i Götasalen. Längst fram i salen är en trosskärra uppställd, som är unik på ett alldeles särskilt sätt.

Jag saxar ur tidningen "Arméns Museer 1985"

"Bilarbetare byggde arméns trosskärror
Endast de äldre kommer väl idag ihåg att vi under beredskapsåren 1939-1945 hade "full rulle" på krigsindu-



Trosskärra m/41

strin i vårt land. Grävmaskinsföretag byggde stridsvagnar, bilfabriker, luftvärnslavetter och flygplansdelar - och trosskärror.

General Motors Nordiska AB i Hammarbyhamnen i Stockholm fick ju i fredstid in bilar i lådor och de sattes samman till körklara enheter.

Så länge det kom lådor med lastbilsdelar efter 1939 tog försvaret hand om de färdiga bilarna men när USA-importen definitivt stoppades efter 9 april 1940 fick GM i Sverige i uppdrag att bygga bl a trosskärror m/41.

Bilarbetarna skolades om till hjulsmeder, snickare etc. Dagsproduktionen uppmättes till 50 kärror och 3000 trosskärror m/41 hann man tillverka innan kriget lyckligtvis tog slut.

6000 hjul, 72000 ekrar, 1 miljon skruvar, 600000 nitar, 15500 kubikfot virke och 12 ton målarfärg gick åt bl a

Nyligen restaurerade GM en sådan upphittad trosskärra och överlämnade den till Armémuséum vid en liten ceremoni på plats där styresmannen major Jan von Konow tog emot den av GM:s direktör Ove Andreason."

GM behövde ej restaurera den trosskärra som T 2 sparat - det gjorde vi själva och lät den få en hedersplats och dessutom utrustad för vinterbruk med medar.

Det egentliga muséet är emellertid inrymt en trappa upp och här möter besökaren redan i trapphusets korridor bl a fotografier av våra regementschefer samt klenoden "Stallklockan" med urverk och urtavla. Klangen i klockan är densamma allt sedan år 1905 då den göts av Tornbergs klockgjuteri i Stockholm. Allt som rör klockan och trosskärran har på ett förtjänstfullt sätt restaurerats av löjtnant Ebbe Akesson.

I de två rum, som utgör de egentliga utställningssalarna har vi i det ena främst samlat sådant som vill minna om Hästen och de insatser som denne, trängsoldatens allt i allo, utgjorde ända fram till år 1950.

På en mängd fotografier kan besökaren vidare återfinna personer och situationer från tidigt 1900-tal och fram till seklets mitt.



Den gamla stallklockan

Genom Lennart Noréns försorg har ett stort antal bilder med text tagits fram, vilka är monterade i form av stora blädderblock - lätta att beskåda. När man i år firar "fotografiets" 150-åriga tillvaro förtjänar det att nämnas att den som under 1920 och 1930-talet tog ett stort antal förstklassiga bilder av T 2's liv, i helg och söcken, heter Artur Nilsson och var verksam i Skövde under dessa år. Regimentet förfogar idag över hundra-talet glasnegativ från hans idoga arbete varav många är uppförstorade och förevisas.

Fortsättn sida 14

T 2's spänstiga damer

Redaktören



Barbro Olsson



Marianne Andersson

Då och då landar ett, från idrottsavdelningen utgivet, "Idrottsmeddelande" på mitt skrivbord. - Dessa innehåller bl a referat från olika idrottsliga aktiviteter och resultat från dem.

Inte alltför sällan, och oftast med fog, utdelas också häri en och annan känga till höger och vänster.

Vi ställer inte upp i tävlingar, vi fullgör inte våra skyldigheter vad gäller föreskrivna fysiska prov m m.

Det idrottsmeddelande som senast kom mig tillhanda innehöll något ovanligt Beröm till anställda som var fysiskt aktiva Kunde detta vara sant?

Jo, det var sant Det gällde dock inte alla anställda utan det gällde några damer som var mera aktiva än andra.

I meddelandet stod att det var full fart i "gymnahallen" på fredagar.

Detta måste undersökas Jag packade ner kamera samt block och stack iväg.

Framme i idrottshallen kunde jag se att det inte var så många damer som jag hade trott. De var "bara" fem stycken. Men de fem som var där, var dessto mer aktiva, de spelade badminton så det stod härliga till. De slog, slet och svettades och tog sig ett riktigt "fyspass".

Nog förtjänar dessa damer beröm, såväl i "Idrottsmeddelanden" som i Götaträngaren.

Bravo! - fortsätt som ni börjat och locka gärna dit flera.

Lycka till i fortsättningen!

Transporttjänsten vid FN-förband



Artikelförfattare Lars Weghagen, Kent Johansson och Rolf Berg

Under en del av 1988 sköttes transporttjänsten - både stabsmässigt och praktiskt - vid FN-styrkorna i Libanon av befäl från T 2.

Övlt Lars Weghagen var CMTO (Chief Military Transport Officer), mj Rolf Berg SSO Log/Ops (Senior Staff Officer Logistics Operation), mj Kent Johansson OC TPT COY (kompanichef tpkomp), löjtnant Dan Jacobsson, stabsplutonschef och RO/Lt Patrik Larsson transportledare vid tpkomp.

Vi skall här kortfattat beskriva hur transporttjänsten planläggs och bedrivs vid UNIFIL som har sina speciella problem jämfört med de andra FN-missionerna i Mellanöstern.

Området

UNIFIL består av c:a 5800 man. Militär personal grupperas inom två områden i södra Libanon.

Området mellan huvudstyrkan och den norska bataljonen behärskas av IDF (Israelsi Defense Forces), vilket emellanåt skapar problem. Vägnätet har mycket varierande standard.

Vissa vägar är bra men oftast är de av mycket dålig kvalitet - ibland knappast värda beteckningen väg. Mycket branta backar och trånga passager genom byar ställer stora krav på förare och fordon - varav de senare är utslitna och i dåligt skick.

Trafikintensiteten är hög och de civila libanesiska fordonen är ofta rena rishögar. Läger man sedan till att en del av de libanesiska förarna - varav en del i 12-15 års-åldern gör allt för att ligga främst i köerna förstår man att det kan uppstå vissa problem.

I Israel där tpkomp har många av sina uppgifter är vägnätet bra men "trafikkulturen" lämnar en del övrigt att önska.

Organisation - riktlinjer

Orderlinjerna skiljer sig markant från vad vi är vana vid i vår svenska organisation.

Order om att utföra transportuppdrag går direkt från Tpvad vid HQ till tpkomp - alltså förbi batstaben. Detta kan te sig lite underligt i våra ögon men med den organisation UNIFIL har fungerar det bra.

Läget är ju stationärt och man sparar ett led i orderkedjan. Transportkompaniet disponerar 11 dragbilar för trailers, 30 lätta lastbilar och 8 bussar. Flera olika specialfordon finns. Mobilkranar, kyl-frysfordon, tankbilar och trailers.

Tpavd på HQ består av en stabsggrupp som har hand om pappersarbetet (som är omfattande) och kontroll av fakturor.

Sea Team handhar sjöfrakter till/från Haifa och Ashdod.

Air Team handhar rotationer och flygfrakt till/från Ben Gurion i Tel Aviv.

Tyre Log Base är en transitbas som tar emot/skickar varor som kommer med civila bilar från Beirut.

Movcon Beirut har hand om passagerare och materiel som går till/från Beirut med FN-helikopter samt är förbindelseofficer med de olika fraktionerna i Beirut när det gäller att få de civila FN-transporterna över Green Line mellan Väst- och Öst-Beirut.

Ett projekt som startades i juli innebar att FN chartrade en båt som går mellan Cypern, där FN köper in en hel del, t ex mat och cement, och Tyre där varorna - i containers - hämtas av tpkomp.



Tpkomp i väntläge inför lastning av containers i HAIFA hamn

Log/Ops är den enhet som lägger ut transportuppdragen på beställningar från i huvudsak Sea- och Air-Team. Men hit kommer också transportbeställningar från den civila inköpsavdelningen och från bataljonerna på sådant de inte kan klara själva - och det är mycket.

Log/Ops ansvarar också för att orientering om aktuellt "hotläge" lämnas till transportenheter som ska utföra transportuppdrag i Libanon.

Fordonspark

Det kan synas som om det är gott om fordon för att utföra de transporter som åläggs tpkomp. Det är det väl också om inte standarden varit så låg.

Fordonen är hårt slitna och av många olika typer. Reservdelsförsörjningen är ett konstant problem eftersom mycket få reservdelar finns upplagda på det franska reparationskompaniet och att det normalt tar 1-2 månader att få dem från Frankrike.

Normalläget var att två av de fyra kranarna, 4-5 av de 11 dragbilarna och 6-8 av de 30 lastbilarna stod stilla på grund av service och reparation.



Kranarbete på campen

Vid stora pådrag, t ex vid rotationer, fick vi gå ut till bataljonerna och låna ihop främst bussar för att klara av uppgifterna.

Många av fordonen skulle varit utbytta för 4-5 år sedan enligt planerna men en konstant brist på pengar har gjort att det skjutits på framtiden.

Genom stora insatser från såväl reparationspersonal som förare lyckades det hela dock hållas flytande men alltsom oftast fick transportuppdrag skjutas upp på grund av brist på fordon.



Tpkomp under demontering av op Chateau

Byråkrati

Ett transportuppdrag inom Libanon vållade inga större bekymmer. Typ av last, vikt och volym avgjorde vilken typ av fordon som skulle användas för uppdraget.

När det gäller transport till/från Israel är det av naturliga skäl annorlunda eftersom en gräns måste passeras.

Ett exempel på procedurerna: Telex från PISA att en container med visst innehåll lastar på båt i LIVORNO med beräknad ankomst till HAIFA. UNIFIL agent i HAIFA informeras och han ordnar nödvändiga tullpapper. När båten anlänt ordnar han att s k "gate pass" som visar behörigheten för UNIFIL att hämta containern.

Detta tog normalt 5-7 dagar men ibland kunde det ta veckor om inte skeppspapperen var korrekta

eller fullständiga. När alla papper är klara kan Movcon lägga in beställning till Log/Ops som beordrar en "mission" för tpkomp att hämta containern.

Movcon möter bilen vid hamnen i Haifa, ordnar alla papper och får de nödvändiga stämplarna som är mycket viktiga.

Tullpapperen överlämnas till föraren som lämnar dem till tullen vid gränsen där kontroll sker. Först sedan denna förtullning skett kan sigillen brytas och containern tömmas vid förrådskompaniet. Om inte tullen var öppen fick man återvända nästa dag för att ordna formaliteterna.

Den tomma containern skall sedan transporteras tillbaka till hamnen med ny pappersexercis.

Vid ett par tillfällen bröts av missstag sigill innan förtullning skett. Det vållade åtskilligt rabalder och mycket skrivelser fram och tillbaka.

Varierande uppgifter

De största transportuppdragen var rotationerna av personal. Totalt ska c:a 10.000 personer bytas under ett år. Den största omgången är när irländerna roterar med c:a 350 personer jämte bagage. En sådan transport kräver omfattande planläggning.

Transport från grupperingsområdet, omlastning vid gränsen till bussar, procedurerna vid gränspassage, transport till flygplats och procedurerna där.

Om vapen och ammunition medfördes krävdes att en israelisk förbindelseofficer medföljde transporten.

Samarbetet med gräns-, tull-, hamn- och flygplatsmyndigheter var normalt mycket bra men det behövdes inte mycket för att det skulle gnissla.

Väntetiden för att passera gränsen från Libanon till Israel kunde dock ibland bli lång på grund av den omfattande säkerhetskontrollen av alla fordon. Eftersom ett begränsat antal fordon tilläts passera gränsen varje dag fick Rolf Berg göra prioriteringar vilket inte var populärt hos dem

som fick nekande beslut. Tpkomp fick vara berett att utföra alla slags transporter. Förutom rutintransporter av personal, mat, drivmedel (som hämtades i Zaharani söder om Saida eller i Haifa) o s v kunde det vara att montera ner och borttransportera ett OP åt UNTSO, transportera byggelement och riva baracker ute i FN-området, transportera vattencisterner, vaktorn m m. Den ena dagen var aldrig den andra lik. Trycket på tpkomp var ibland mycket stort och emellanåt kunde man finna Dan Jacobsson bakom ratten på en buss.

Rörigt och rörligt

Eftersom många transportuppdrag var hastigt påkomna och fordonsparken lämnade mycket övrigt att önska fick ständiga omprioriteringar och improvisationer ske.

Detta innebär att befattningarna på transportsidan är mycket lämpliga för trängofficerare. Även om miljön är annorlunda ger de olika jobben en god träning.

Det är bara att hoppas att det finns villiga och att befälsläget medger att de kan släppas ett tag från sina ordinarie arbetsuppgifter.



Drivmersättning i Zaharani

Museial verksamhet (fortsättn från sida 9)

I den andra salen har vi främst ägnat oss åt vad som hänt under tidsperioden efter 1939 och fram tills idag. I en monter kan besökaren ta del av ett urval av äldre reglementen liksom exempel av anställningshandlingar från de första åren av Göta Trängbat uppsättning.

De flesta truppförband hade före 1927 egen musikkår och så även T 2. En monter har ägnats minnet av denna epok, då musikkåren förnöjde inte enbart trängkåren utan även gav konserter för Skövde stads invånare vid olika tillfällen.

På denna tid, före radio och telefon i fält, hade chefen och truppföraren en trumpetare till hjälp när någon stående order eller manöver skulle utföras. Det var ett stort antal trumpetsignaler som alla skulle kunna - inte bara revelj och taptö.

Bland materialet från vinden på Alfhem fanns även en stor mängd handlingar från tiden omkring selskiftet. Detta material av orderanvisningar, rullor, förvaltningshandlingar m m är nu noterat av krigsarkivet med tillstånd att förvaras på T 2 och utgör en fantastisk källa att ösa ur när man vill studera hur livet på T 2 gestaltade sig för snart 100 år sedan. Allt är handskrivet ofta i stora liggare.

Är Du intresserad av att göra ett besök vid regementsmuséet tag då kontakt med muséets föreståndare löjtnant Bengt Ivan Magnusson, som för övrigt tjänstgör som en av vaktcheferna vid garnisonsvakten P 4/T 2.

I samband med regementets dag är naturligtvis muséet öppet men i övrigt sker hänvändelse till löjtnant Magnusson.

**SKARABORGS
MÄKLAREN**
Rådhusgatan 12
541 30 Skövde 0500/810 70

Mötesplatsen för fastighetsaffärer

"Gamla T 2"

Redaktören



Gamla T 2 behåller sin
"Högskolestatus"



Visst ser det konstigt ut
från vakten

Några av Er är säkert intresserade av hur det nu ser ut på "gamla T 2".

Jag kan försäkra, att det inte är mycket som är sig likt. Man känner knappt igen sig i den förändrade miljön.

Vid Kanslihusgrinden finns en skylt som anger "Högskolan i Skövde". - Det är inte utan att tanken slår en att T 2 väl alltid har varit lite av "högskola" - åtminstone vad gäller underhållstjänst.

Från kasernvakten visas in mot "Byggarbetsplats Trängen" som det numera heter. - Nog är det en byggarbetsplats alltid...

Flera av de äldre byggnaderna är rivna. Mitt på kaserngården pålar man för ett bostadsbygge. På ishokeyrinken ligger numera ett flervåningshus. De gamla kasernernas korridorer är nymålade i läckra ljusa färger.

I Götasalen - med alla minnen - finns bibliotek och på regementschefens plats sitter det en rektor....Ja kort sagt..... Ur led är tiden.....

Den enda trösten i all vår bedrövelse är att man trots allt har lyckats spara en hel del av det gamla fina regementet åt eftervärlden. - Det kunde ju ha varit ännu värre.....



Nog borde väl marken här vara stampad så att pålning ej skulle vara behövlig



Korridoren har ändrat utseende - och även de som finns i den

Amerikaresan

Artikelförfattare Stig Stieberth

Efter en 26 timmar lång resa kunde vi, löjtnant Klas Jansson, VFB och löjtnant Stig Stieberth, T 2, vila ut i vårt rum på hotell Olson Hall, Fort Benning, Georgia.

Måndagen den 15. februari var helgdag där, så Mr Boles och M/SGT Roger Willis, fick en extra dag att guida och berätta för oss, innan vi träffade de båda amerikanska pistollagen, som tränar här på Fort Benning.

Vi skulle träna med det internationella laget, som består av M/SGT Eric Buljung, STAFF SGT Ray Arredono, M/SGT Joe Steed, CAPT John Mc Nally, SGT FIRST CLASS Jimmy Mc Coy, SGT John Ulrich, SGT Bobo Frazer och PRIVATE FIRST CLASS Stan Hayes.

Detta var inget dåligt lag, Buljung och Mc Coy är mer allround än Ragnar Skanåker och minst lika bra. Mc Nally är USA:s bästa snabbskytt och kommer troligen med Buljung och Mc Coy att delta i OS i Söul, Korea. De andra är också rutinerade skyttar med flertal internationella tävlingar.

Då tränaren och coachen Mr Boles presenterat oss för laget, återstod en mycket väsentlig sak att ordna med, vi måste skaffa en bil. Efter en del ringande m m hyrde vi en Ford Tempo för den ringa summan av 1150 dollar för hela tiden.

Efter lunch, som vi ofta kom att inta på golfklubben, togs vi emot av chefen för skytteenheten LT COL Shiver, som hälsade oss välkomna och berättade lite om Fort Benning. Här finns hemmet för infanteriet, även utbildningen för det luftburna. Andra länder som Honduras, Puerto Rico, Guatemala, El Salvador, Jordan och Sudan m fl har folk här i detta egna samhälle med alla civila inrättningar som t ex shoppingcentra med allt - post, bank, flygbiljettkontor, bio, sko-

lor, tvätterier, militärpolis, sopstation, brandkår m m. Frisören var jag tvungen att gå in till, med allt håret, och ut utan. Allt detta skall försörja cirka 35000 bofasta och cirka 35000 soldater årligen. 197:e Infanteribrigaden är stationerad här.



Amerikaresenären i aktion

Skjutbanorna består av flera sektioner modell Lövsjöstorp 20 år tidigare. Den är öppen tisdag-söndag och gevär- och pistolklubben av Fort Benning har över tusen medlemmar.

I denna helgedom, där håret var 5 mm uppe på huvudet och 0,5 mm på sidan av huvudet, (att vara frisör här måste vara toppen - endast en frisyr) hamnade vi.

Träningen bestod första veckan av förberedelser för tävlingen i Tampa, Florida, som av oss inte vara lika lysande som slutet av veckan med besök på Disney World och Sea World i Orlando.

Vi hann även med hundkapplöpning på Derby Lane i S:t Petersburg och vi är nu laddade för en intensiv träningsperiod inför nästa tävling.

När ytterligare en och en halv vecka runnit undan är vi ett igenkänt par i de flesta affärer och golfshopper med frågor som:

"Hur mycket kostar? Har Ni? Kan Ni skaffa?"

Vår svarta hyrbil hittar även den minsta byväg inom 40-45 miles.

Tredje helgen tillbringade vi vid den största vapenmässa vi endast kunde drömma om.

Ett rum stort som Götasalen och övning och vårdhallen-"luftvapenbanan" ihop fyllt med gevär, pistoler, knivar, bajonetter, vårdmateriel och allt annat som har med vapen att göra. Vi hittade även en Husqvarna m/40 för 400 dollar, men den köpte vi inte, utan det blev en Smith & Wesson 686, 357 magnum med 6 tums pipa rostfri.

Våra högerarmar börjar nu vänja sig av, att vi fått den här möjligheten att kunna träna under dessa fina förhållanden.

Vi har slitit med att tänka 10:or, låta tummen hänga avslappnad, pressa avtryckaren, titta på kornet, stå avslappnat och inte minst gå fram och tillbaka i solen mellan skjutplatsen och tavlorna. Allt detta gör vi både utan och med ammunition i vapnet.

Resultat av träningen kan redan skönjas i form av mindre träffbilder och färre skott utanför huvudträffbilderna.

Det är kanske dags att skriva om det vi är här i USA för, skyttet. Det bedrivs på en hög nivå både när det gäller utan ammunition och med, men glöm inte att detta är deras arbete. En normal dag börjar med vapenuthämtning kl 0730 ur vapenrummet, sedan är det samling med en kort redogörelse om vad som varit eller skall komma inom den närmaste tiden - ofta från en SGT FIRST CLASS CAMERON som sköter lagets pappersarbete.

Denna samling sker antingen på luftbanan eller i klubbhuset på skjutbanan. Vid halvnotiden är det dags att ta plats för att börja skytteträningen, ofta huvudgrenen, med cirka 15 stretching, 15 min riktövning utan avfyring, 15 min riktövning med avfyring, där efter cirka 15 min paus innan träning med ammunition börjar och håller på till lunch vid kl 1130.

Eftermiddagen ägnas åt någon annan gren på liknande sätt som förmiddagen, dock utan torrträning.

Måndagar, onsdagar och fredagar avbryts skjutningen kl 1500, då fys-träning sker.

De grenar som skjuts är grovpistol och militär snabbpistol inför militära VM. OS-år är snabbpistol, fripistol och luftpistol viktig.

Utöver detta skjuts standardpistol. Vad är allt detta?

En liten förklaring följer;

Grovpistol = 30 skott precision 25 m + 30 skott duell 25 m.

Militär snabbpistol = 60 skott mot duellfigur 15 m lika fördelade på 10, 8 och 6 sek. Båda ingår i militära VM.

Snabbpistol = 60 skott mot 5 st duellfigurer 25 m lika fördelade på 8, 6 och 4 sek.

Fripistol = 60 skott 50 m, 2 tim 30 min mot precisionstavla.

Luftpistol = 60 skott 10 m, 2 tim 15 min mot luftpistolstavla.

Dessa tre grenar ingår i OS och tillsammans med grovpistol och standardpistol, som skjuts på 25 m precisionstavla med 60 skott lika fördelade på 150, 20 och 10 sek ingår i civila VM.

På detta vis löpte dagarna och veckorna fort undan och ammunitionshögen minskade.

Fridagarna gick åt till att utforska Columbus, staden med omnejd.

Vi har nu varit här i Fort Benning, GA, i en dryg månad och har endast en och en halv vecka kvar av denna nyttiga tid.

Förberedelser för hemresan har redan börjat på olika vis, t ex med överlämnande av Regimentets tavla och sköld till LT COL Shiver, en sista Barbecued-steak hos Mr Ronnie Boles vår tränare, byte av adresser med våra skyttekamrater m m.

Allt detta startade lite tidigt på grund av att sista veckan var hektisk med staten Georgias mästerskap fredag, lördag och söndag, Militärmästerskap måndag, tisdag och onsdag samt Militär VM-uttagning torsdag och fredag.

Tyvärr kunde vi ej deltaga på fredagen då vårt plan lyfte från Atlanta kl 1400 på fredagen.

Regementets Dag

Redaktören

Lördagen den 29. oktober firades Regementets Dag.

Mängder av anhöriga, bekanta och andra intresserade samlades för att bese regementet. Detta trots att det denna dag låg snö (ja, faktiskt) i Skövde trakten.

Det är vår förhoppning, att de som trotsade halka, väder och vind fick behållning av dagen och insyn i soldatens vardag.

Här ges ett kollage, som är ett axplock av allt som tilldrog sig.



Tränginspektören öv 1. Claes Tamm hedrade regementet med sin närvaro



IS 1/BMS av årgång 1958/59 hade samlats till 30-årsjubileum.

Från vänster Karl-Olof Larsson
Anders Christiansson
Rune Brodow



Tränginspektören utdelade Trygg-Hansas trafiksäkerhetsstipendium till major M Olsson, P 6, kapten Lennart Johansson, T 2 och kapten Inge Olsson, I 14



Drivmedelsplutonen visade upp sin materiel och utrustning och transportplutonens tunga fordon väckte stort intresse





Pionjärerna demonstrerade såväl större som mindre arbetsmaskiner och redskap. Vid motorsågen Torssander från Vingåker



Arméns Vingar utför "materieltransport" åt Arméns Lejon

Arméns Lejon i en fartfylld uppvisning trots ett svårt (och för året ovanligt) underlag



"Helikopter 23" genomförde ett precisionsfyllt och bejublat nummer



Sedvanliga ceremonier på kaserngården. Kapten Fridehäll som förste fanförare

Idrottsåret

Artikelförfattare Johnny Asp

Skövde garnison har sedan 1985 en gemensam idrottsavd, personal till denna kommer från P 4 och T 2. T 2:arna är Johnny Asp och Leif Börjesson, i skrivande stund har Leif slutat och börjat på Repro-Budcentralen.

Vi har tjänstgjort i en röd barack borta på P 4 fram till mars månad, då vi fick nya lokaler i G:a matsalen inne på P 4 eller byggnad 16 som det heter på FortF-språket.

Detta har inneburit att vi är nära våra anläggningar, gymnastiksalen, styrkehallen, bastun samt nya testlokalen.

I våra nya lokaler kommer det att bli ett motionsrum typ cirkelträning för plutons storlek.

Vad gör vi på idrottsavdelningen? (är det en del som undrar).

Vi försöker hjälpa, ge stöd, service till GU-bataljonerna på T 2 och P 4 samt utbildar på OK-kurserna US och PS.

Dessutom har vi ju detta med "CA-prov".

Fortlöpande planerar och genomför vi tävlingar för båda regementena, det innebär att nästan varje månad är det någon tävling för befäl och/eller värnpliktig.

Vår förhoppning är att så många som möjligt skall komma till dessa tävlingar.

Ett idrottsår rinner snabbt förbi, som ett 100 m lopp, träning, förberedelser, startblocken, iväg, mål och sedan är det över för denna gången.

Här följer ett axplock ur idrottsåret.

Augusti

Reg-M dag-OL vid Simsjön, 31 deltagare

H 21	H 40
1. Stellan Pihlemark	1. Thure Åberg
2. Håkan Loft	2. Rolf Lundberg
3. Stig Jonson	3. Weine Molin

Armémästerskap budkavle i Skåne

T 2 blev 24:a i klass A 1.

Thure Åberg och Stellan Pihlemark 3:a i Fo 35-laget.

September

Reg-M terränglöpning, 3 km, 8 deltagare

1. Leif Börjesson
2. Peter Wase
3. Johnny Asp

Oktober

Reg-M Natt-OL, 26 deltagare

H 21	H 40
1. Stellan Pihlemark	1. Thure Åberg
2. Håkan Loft	2. Weine Molin
3. Niding	3. Rolf Lundberg
Ö	
1. Franksson	
2. Bryntesson	
3. Jansson	

Klassiker-OL 1:50 000 vid S:t Ek, Lungnäs

Rolf Einarsson hittade bäst även den felplacerade skärmen.

Vi arrangerade MM och MID V terränglöpning med 200 deltagare, som regementschefen startade med ett välriktat startskott.

Lokala framgångar; Rolf Einarsson vann MID V klassen H 40, 5 km, vpl Sandgren vann GU-klassen, 10 km.

Garnisonsjoggen höst 114 deltagare, 10,5 km

De vpl är duktiga att snabbt springa denna sträcka t ex

2. Sandgren
 3. Thorell
 8. Rockhammar
 9. Burman
 10. 4818 Karlsson
 11. 5970 Johansson
- Samtliga från 8. kompaniet

November

Kompanistafett 10 x 1000 m löpning

1.	7. komp	50.52
2.	5. komp	51.26
3.	1. komp	51.39
4.	8. komp	52.12
5.	2. komp	54.43
6.	3. komp	55.53

December

Lagkapp i Simning 10 x 50 m

Heat 1	8. komp	5.56
	6. komp	6.29
	5. komp	5.59

(5. komp utgick p g a övervx)



Johnny Asp som aktiv tävlingsledare vid lagkapptävlingen i simning



Biträdande tävlingsledaren -
Leif Börjesson - dock ej lika aktiv

Heat 2	1. komp	5.52
	3. komp	5.56
	7. komp	6.03



P O Thörnqvist i "taktiksnack" med laget från 5. kompaniet

Final

Där vann 8. kompaniet före 1., 3. och 7. kompaniet



Segervrälet från laget ur 8. kompaniet



Per-Olof Nordlander ur stabskompaniet
(Fortsättn sida 36)

Armécup Bil och Mc

T 2 är känt för att vara ett regemente med goda traditioner i motortjänst.

Att T 2 vann armécuptävlingarna på såväl bil som mc under år 1988 visar väl att denna tradition förs vidare.

Här följer respektive klassegrares reportage från tävlingen.



Klassegrare i Armécup Bil och Mc Per Hasselgren och Peter Eriksson

Armécup Bil

Tidigt i våras var det uttagning till tävlingen "Armécup Bil".

Det hela började på T 2 med ett teoriprov som omfattade 20 trafikfrågor av den typ som förekommer vid teoriprov för körkort.

Av de 20 frågorna måste man ha 18 rätt för att få gå vidare i tävlingen.

De som klarade sig, fick utföra ett manöverprov med personbil. Vinnaren - alltså jag - fick åka till T 4 6-7 maj för att köra final. Varje deltagande regemente fick skicka en tävlande och vi blev elva finalister.

Första dagen på T 4 omfattade träningskörning inför manöverprovet.

Detta bestod bl a av slalomkörning, backningsmoment och körning på tid.

På morgonen andra dagen kördes en kvalificeringsomgång för att

skilja ut de fem bästa av finalisterna. Jag lyckades ta mig med bland dessa och fick senare på dagen köra finalomgång.

I finalen fick jag till en väldigt lyckad körning, samtidigt som de andra fyra kanske förivrade sig något.

Jag vann alltså Armécup Bil 1988 och som pris fick jag, förutom pokalen, en resa för två personer till Rimini i Italien.

Armécup Mc

På regementena runt om i landet sker varje år uttagningar till den årliga tävlingen armécup mc.

Den 20 maj var det dags att göra upp vem som skulle få representera T 2 1988. Vi var 6 stycken som hade samlats på trafikgården där uttagningen skulle ske.

Tävlingsledaren kapten Lennart Johansson gick igenom reglerna och

förklarade att tävlingen gick ut på att köra en manöverbana med nio olika moment på snabbast möjliga tid. Exempel på de olika momenten är: en labyrint, vinkelserpentin, garagevändning, lång, kort serpentin och acceleration med bromsprov. Efter bromsprovet tas körtiden. Då har man det utslagsgivande balansprovet kvar.

Där gäller det att under minst 30 sekunder krypköra i en 5x1 meter lång korridor.

Klarar man att balansera längre, upp till en minut, får man dra av den tiden på sin körtid.

Startordningen lottades och jag fick starta näst sist.

Det var väldigt nervöst att stå och vänta. Men när det blev min tur och jag startade cykeln försvann all nervositet.

Körningen gick bra och jag balanserade minuten ut på balansprovet. Min körning räckte till seger och den första delen i tävlingen var avklarad.

Nu väntade högvakttjänstgöring och semester för min del och sen i aug var det dags för final ner i Anderstorp.

Tävlingen anordnades i samband med VM-tävlingarna i road racing.

Finalen i Anderstorp inleddes med en samling av de 16 tävlande. Tävlingsledaren och upphovsmannen till tävlingsbanan kapten Lennart Johansson hälsade oss välkomna och förklarade reglerna.

Eftersom var och en fick en för oss okänd motorcykel, fick vi träna i banan under 15 minuter, sen var det dags för den stora finalen.

Jag fick starta bland de sista och på så sätt hade jag tider att köra mot.

Det var mycket bra och jämna tider. Körningen flöt bra och när jag körde in i balansprovet hörde jag speakern säga: "klaras han stå minuten ut tar han ledningen". Det var den längsta minut jag upplevt.

När alla hade åkt visade det sig att jag hade fått bästa tiden.

Men det var tufft i toppen. Jag hade bara 2 sekunder till tvåan och 3 sekunder till trean. Lennart gratulerade oss och pressen tog lite bilder. Någon prisutdelning blev det inte. Den skulle ske nästa dag.

Prisutdelningen skedde inne på road racingbanan, Anderstorp. Efter prisutdelningen skulle VM-finalerna i road racing ske, så det var fullt på läktarna. Känslan var obeskrivlig när jag steg upp på prispallen inför 20000 åskådare och tog emot segerpokalerna.

Prisutdelare var överste 1. Claes Tamm.

Speakern passade på att berätta hur armén satsar på trafiksäkerhet och att mc-körning kan vara något annat än bara fartåkning.

Armécup Mc är ett sätt att öka värnpliktiga och befäls förmåga att behärska motorcykeln, vilket leder till ökad trafiksäkerhet.

För mig var det en stor dag som sent ska glömmas.

TILL DIG SOM INTE ÄR MEDLEM

ANMÄL DIG NU!

FÖRSTA MEDLEMSÅRET ÄR AVGIFTEN

ENDAST KR 5:-

STYRELSEN

En viktig match

Artikelförfattare Håkan Andersson



Innebandy är den sport som ökat mest under 70- och 80-talen när det gäller klubbar och utövare. I början av 1988 var ca 700 klubbar registrerade hos SIBF (Svenska Innebandy Förbundet) och SM har funnits sedan slutet av 1970-talet.

Topplagen i innebandy är spridda över hela landet men där Mariestad varit ett sportens Mecka.

1987 vann LOCKERUD över STRANDGÅRDEN (Båda Mariestad) SM-final och året därpå blev LOCKERUD åter etta och STRANDGÅRDEN trea.

I och med att jag själv är aktiv i IBK LOCKERUD kändes det extra roligt att få gehör för mina idéer att spela en välgörenhetsmatch mellan LOCKERUD och ett lag från ARMÉN.

Intäkterna vi fick in skulle skänkas till Barncancerfordon.

Stommen till armélaget kom från T 2 men även PS och US var representerade.

Thomas Lyck hade en mycket viktig roll som målvakt. Thomas är faktiskt en av Sveriges mest lovande målvakter och kan utvecklas till något stort.

Innan den stora matchen tränades det flitigt i P 4-hallen och den ena skalpen efter den andra togs i träningsmatcherna. Laget visade helt enkelt ingen respekt och kom obesegrade till den stora matchen.

Stämningen var på topp då spelet rullade igång och en nästan fullsatt hall (350 personer) höll andan av spänning.

Matchbilden gestaltade sig snabbt där LOCKERUD tryckte på massivt medans armélaget försvarade sig och slogs som lejon runt sin bur. Orken höll i en period och ställningen var bara 2-1 till LOCKERUD. Publiken var imponerad av båda lagens spel men armélaget fick flest applåder och mest stöd (behövdes verkligen).

Thomas Lyck var utomordentligt bra och gjorde makalösa räddningar gång på gång och när sedan Peter Nylund i början av andra perioden gjorde 2-2 flämtade publiken nästan lika mycket som vi på planen.

Fram till dess hade vår kampvilja och lagsammanhållning hållt stängen mot LOCKERUD med sin spelskicklighet och erfarenhet.

Men när våra tungor började hänga på bröstet lade LOCKERUD in en andra växel och slutresultatet blev till sist 9-2 till LOCKERUD.

När publiken gick hem var nog alla nöjda.

Armén hade förhoppningsvis fått gott PR och LOCKERUD hade fått visa varför man vunnit SM-Guld två år i rad.

Men mest nöjd var nog Sören Önnfors från Barncancerfonden då ca 7 500:- kr hade kommit in till fonden.

Hampus Vpr

Artikelförfattare Tommy Johansson

En av årets höjdare för oss Göta-trängare, har på senare tid blivit, de gamla kårernas samlade Vandringspristävling.

Vem blir årets HAMPUS?

Att Hampus står för T 2-legenden Carl-Hampus Montgomery, känner väl de flesta till, men att det då inte rör sig om simning som huvudinslag, kan ju förvåna den som känner Hampus. Det är helt enkelt så att Underbefäls-, Underofficers- och Officerskårerna på G:a T 2 hade så många vandringspris vardera när sammanslagningen till en kår ägde rum, att flera delgrenar fick stryka på foten, för att man skulle kunna genomföra tävlingen inom rimliga tidsgränser.

Tävlingen äger rum en värnpliktsfri dag varje höst och Hampus blir den deltagare som sammanlagt erhåller den lägsta platssiffran efter följande delgrenar:

- | | |
|-------------------|-----------------------|
| Lindbergs pris | - Motortjänst teori |
| Zälls pris | - Nutidsorientering |
| Nisse NYAB's pris | - Hemlig gren |
| Johanssons pris | - Motortjänst praktik |
| Anderssons pris | - Luftgevär |

Regerande Hampus åligger att arrangera tävlingen nästa gång.

Från oss som deltog riktas ett varmt tack till kapten Mattsson som så elegant arrangerade tävlingen torsdagen den 15. september -88.

Det som tilldrar sig största intresset, har med åren blivit den Hemliga grenen, som tenderar att blir mer fantastisk för varje gång!

Första gången var det pilkastning och via styltgång och parallellslalom på cykel, Gokartrace med mera fixade Mattsson så att vi fick möjlighet att tävla i Folk-Race på Cementbanan.

Att bilutlånarna (killarna i Skövde MK) kunde åse det hela är en gåta.

I blicken på oss tävlande fanns förstas bara en sak.

JÄRNET och FÖRST!

Grensegrare 1988

Lindbergs pris	Ulf Backsand
Johanssons pris	Ulf Backsand
Zälls pris	Per Lothigius
Anderssons pris	Stig Stieberth
NYAB's pris	Johan Lindvall
HAMPUS Vandringspris	Tommy Johansson



Stig Stieberth (6 d K 3)
T 2's "Karlsson på taket"

Högre fart ger större risk.

Trafiksäkerhetsverket



Officer och Kvinna

Artikelförfattare Karin Pettersson



En dag i höstas blev jag tillfrågad på mässen om inte jag kunde skriva och berätta lite om hur man som tjej, upplever det här med officersyrket. Nu har jag aldrig haft några direkta journalistiska talanger, men gör här ett tappert försök.

Jag vänder mig främst med min berättelse till er alla T 2:are i "förskingringen", f d T 2:are, reservofficerare och ni andra som undrar om detta med tjejer inom armén verkligen kan vara något.

1982 fattades ett försvarsbeslut som bl a innehöll ett införande av frivillig värnplikt för tjejer. Och med början utbildningsåret 83-84 ryckte de första tjejerna in.

De truppslag som var öppna för oss var följande: signaltrupperna, trängtrupperna, artilleriet, ingenjörtrupperna samt luftvärnet.

Visst var det svårt att vara pionjär, vi blev väldigt uppmärksammade i radio, TV, tidningar och framför allt var man nyfiken på oss på regementet. Jag själv ryckte in den 6. juni -83 på T 3, Norrlands trängregemente, i Sollefteå.

Vi var tio stycken tjejer som mycket förväntansfullt "intog" A-kasernen på T 3. Man hade inte tagit steget ut och förlagt oss med de övriga värnpliktiga, utan vi fick eget logement, duschrum och dagrum på betydande avstånd från övriga

Nu tror jag visst att man har blivit lite liberalare och förlägger tjejer och killar tillsammans.

Efter att ha kämpat oss igenom "lumpen" och kadettskolan samt officershögskolan här i Skövde blev vi i juni -88 fänrikar, några välbehövliga sabbatsår hann visst också smyga sig in emellan kadettskolan och officershögskolan för vissa av oss.

Visst har man stött på problem under utbildningstiden och visst ifrågasätts yrkesvalet ofta.

Jag tycker dock inte att det var ett svårt val, vad som lockar oss att välja denna bana är antagligen samma saker som lockat er. Alltså tänker jag inte orda mer om det.

Vad jag däremot skall försöka besvara är de vanligaste frågorna man får:

Vad säger era kamrater? Hur reagerar de värnpliktiga/övrigt befäl? Är det inte trist med bara manliga arbetskamrater? Har ni eget tält och dusch!!! i skogen? Barn och en militär karriär, går det ihop?

Jag skulle kunna rada upp hur många frågor som helst, men har valt de vanligaste man får höra. Många utav mina vänner och bekanta är själva inom yrket på ett eller annat sätt, så ofta vet dom vad ett liv i grönkläder innebär. Övriga "civilister" undrar ibland hur vi står ut.

Killar som själva har gjort lumpen kan överhuvudtaget inte fatta att någon vill arbeta som befäl. Har dom dåliga erfarenheter tro???? Vad det gäller de värnpliktiga så är det klart att dom undrar, och första gången man tar emot ett gäng nyinryckta, så blickar man ut över ca trettio stycken vidöppna "fågelholkar".

Men efter det att den första nyfikenheten har lagt sig, så bemöts man som vilket annat befäl som helst, inget konstigt med det.

Lite jobbigt kan det vara ute på discotek, ni män slipper iallafall att bli uppbjuden av era beväringar!!!

Vad det gäller kollegorna så verkar de flesta vara positiva, dom som verkar ha svårast att "acceptera" oss som jämlikar är nog det yngre befälet och visst finns det mansgrisar även inom detta yrke. Eller kanske framför allt inom detta yrke, det kanske känns svårt att vi är inne och fingrar på det absolut manligaste av alla yrken. Vad vet jag???

Ibland saknar man faktiskt det där med tjejsnack på jobbet, att över en kopp kaffe fnittra och filosofera över vad som hände i helgen, den "stora kärleken" och om det där med att vara "Dink:are" (Double income ni kids) osv osv. Men det får man ta igen på fritiden.

Sedan har vi det där med fältlivet, nej vi har inte eget tält eller husvagn som vissa tycks tro utan vi förläggs precis som alla andra plu-



Skjutledare vid "PEK"

tonchefer, med våran pluton. Och skulle det någon enstaka gång upp-rättas fältdusch så är den givetvis kollektiv, lika villkor alltså.

Vad det gäller barn och karriär så är det en kombination som man får försöka pussla ihop så gott det går, det är dock inte aktuellt än på länge. Problemet som jag ser det kan väl vara att man kanske blir borta från arbetet en väl lång tid, också kanske det ser lustigt ut de sista månaderna i m/59 fält..... Men kronans kläder är ju kända för tre saker: för små, för stora, passar inte alls, så plats det får man nog alltid.

Hoppas nu att er ev nyfikenhet är stillad och att ni har fått en inblick i hur det kan vara att som tjej arbeta inom armén. För närvarande är vi två tjejer som arbetar på T 2, men flera är på väg, dock har tjejerna inom armén minskat efterhand de senaste åren. Utredning efter utredning försöker förklara varför, jag tror jag vet, men det tar vi upp nästa år eller så.....



Två "snäpp" åt vänster.....?

50-tals minnen från I 3

Artikelförfattare Rolf Lundberg

Tagen på sängen av redaktören för Götaträngaren fick jag i uppdrag att med några korta rader samt några gamla foton försöka berätta något om den centraliserade sjukvårdsutbildningen som bedrevs på I 3 i Örebro på 50-talets början. Redaktören hade aldrig hört talas om detta och ansåg det vara värt en insändare.

Det får bli några rader allt utifrån dåvarande furir Rolf Lundbergs horisont. Förhoppningsvis kan någon eller några komma med mera uttömmande sakberättelser efter detta.

Våren 1955 blev jag till min glädje kommenderad till I 3 ett halvår för att utbilda sjukvårdssoldater för I 2, I 3, I 13 och A 9.

Inga remisser utan bär tē åk.

Min plutonchef blev sergeant Gunnar Gabrielsson och ställföreträdaren Karl-Erik Ahman, lugna och stabila läromästare.

Kompanichef löjtnant Hallenberg som bl a var mycket duktig att spela trumpet, sergeant Berndt "Greven" Johansson och Agne Sterner var två andra kändisar.

Vidare furir Inge Winblad och furir Johnny Nilsson (numera kapten Naréus, K 3) som undertecknad för det mesta kamperade ihop med.

Instruktionssköterska var den ett-riga syster Tyra som hade all möda i världen att lära ut förbandsläggningskonsten och knep.

Det var en jobbig men lärorik tid. Tyvärr var de stridande förbandens syn på sjukvårdssoldaten något primitiv. Den som inte passade in i "A-laget" fick bli sjukvårdare och T 2-befälet skulle alltså klara av att göra dessa till duktiga sjukvårdare och sjukbärare. Inte alltid så lätt.

Sergeant Gabrielsson hade klagat över uttagningarna och stf militärbefälhavare i Milo B, överste Ferm (även "onda ögat" kallad) kom på besök för att bevisa motsatsen.

Efter att bl a ha frågat några av "masarna" vad Sveriges drottning hette samt hur många platser som fanns i 1. och 2. kammaren, och otroliga svar gavs, gav han upp. Dock konstaterande att plutonchefens uppgift fortfarande kvarstod.

Rent fysiskt var det inga problem. Vissa av dalkarlarna var verkliga "Hulkar" och orkade bära sina bårar hur länge som helst.

Visa, instruera och öva, öva gick verkligen hem hos dessa. Många och långa övningar av typen 2 bär den 3:dje. Det var en mycket nyttig tid. Man fick lära känna en mängd kamrater inte minst I 3-are.

Bröderna Collander, Ramlycke, Bodin, Figaro och många fler.

Vi fick lära oss att anpassa oss som gäster och blev uppskattade för våra kunskaper att lära ut vår underhållstjänst. Detta har visat sig under senare år då vi varit på I 3 i egenskap av instruktörer samt krigsplacerade vid repetitionsövningar.

Jag kamperade ihop med Johnny Nilsson på ett sk furirrum. Johnny som var två år äldre förde ett hårt befäl men lyckades inte helt med att hålla ordning på mina prylar.

Vår fritid ägnades åt förberedelser för övningar, idrott samt att gå på bio eller dans.

Att ta en cykeltur till Myrö herrgård och spela minigolf dög också om man fick lämpligt sällskap.

Utanför I 3 fanns cafét Grenadjären med underbara smörgåsar om inte kökets mat passade.

Vidare träffade vi några av stadens flickor på kvällarna där.

Huruvida de blev lottor eller ej är obekant. Det blev en träffpunkt för oss T 2-furirer som inte vara bosatta i staden.

Ett mindre trevligt minne från den tiden är Johnnys skidolycka med över 2,5 års sjukskrivning som följd.



Flickor utanför
café Grenadjären



Nuvarande furir Inge
Winblad väntar på kaffe



Rolf Lundberg tillsammans med kompanilaget

Örebro var ju en stor idrottsstad på den tiden.

Allsvensk handboll, fotboll och bandy stod högt på listan.

I 3 var också ett idrottsregemente med företrädesvis militär femkamp på programmet.

Vi fick vara med och arrangera ett SM i denna disciplin, med bl a handbollsvärldsmästaren Åke Moberg på startlinjen, som också blev världsmästare i denna gren.

Nuvarande fritidsintendenten i Skara Stig-Åke Lekberg som varit världsmästare i denna gren fanns också där.

I RegM fotboll kom vårt kompani på andra plats.

I laget ingick sergeant Berndt Johansson, furir Inge Winblad samt undertecknad.

Höjdpunkten på I 3-vistelsen för min del blev när jag blev uttagen att spela i I 3:s regementslag mot allsvenska Degerfors. Visserligen fick vi stryk med 5-1 men vad gjorde väl det.

Att efter matchen få samlas på underofficersmässen och äta samt samtala med Degerforsarna var naturligtvis toppen av allt. På den tiden åkte man ju ofta till bruket för att få se allsvensk fotboll och Degerforsspellarna blev ju idoler för oss.

Vid juletid var det dags att anträda färden mot Skövde. Tåget var till bristningsgränsen packat, men jag lyckades att komma upp på bagagehyllan och var relativt utvilad vid hemkomsten.

Det finns naturligtvis mängder av händelser från denna tid. Förhoppningsvis finns det fler som kan ta fram gamla kort och händelser värda att bevara.

Det var en trevlig tid och frågan är om inte den bekanta "T 2-andan" byggdes upp under denna period med bl a T 2 N och våra repövningar alltifrån I 2 till I 13 med gott kamratskap i botten och förmågan att anpassa oss till våra värdar.

Personalvård

Artikelförfattare Anneli Metso



Konsulent Anneli Metso i samspråk med assistent Ingrid Bergsten

Personalvård är ett område som är svårt att avgränsa. Det kan egentligen omfatta det mesta som har med människors situation att göra.

Vanligast är kanske ändå att vi i första hand förknippar personalvård som något vi ägnar oss åt gentemot enskilda individer då det uppstår problem av olika slag. Ock visst är det så att det är en viktig del av personalvården men den omfattar också mycket mer.

Huvudansvarig för personalvården är alltid den som är chef och personalvården blir därför en naturlig del av ett bra ledarskap.

Kanske är det ganska självklart men förtjänar ändå att poängteras att en "professionell" personalvård aldrig kan ersätta det ansvar som var och en av oss har för de människor vi arbetar tillsammans med.

Personalvården syftar till att skapa arbetsglädje, gemenskap och trygghet och ÖB:s grundinställning är att personalen är försvarets viktigaste resurs.

Till sin hjälp att sköta personalvårdsarbetet vid myndigheten har

chefen en personalvårdsdetalj. Skövde garnison har en gemensam detalj där en del av den är utlokaliserad till T 2.

Här på T 2 arbetar en konsulent och en assistent med personalvård både för anställda och värnpliktiga.

Arbetets innehåll varierar mycket men det som alltid är en stor del är enskild rådgivning.

Det kan vara frågor av social, ekonomisk, psykosocial eller juridisk karaktär.

Personalvårdskonsulenten har tystnadsplikt i frågor som rör den enskildes personliga förhållanden.

Fritidsfrågor (främst för värnpliktiga) är en annan del som sorterar under PV-detaljen.

Som exempel kan nämnas fritidslokalen för vpl, armévision, studieverksamhet m m.

Bland övrig verksamhet som sorterar under PV-detaljen kan nämnas utbildning i medinflytandefrågor för vpl, utbildning i drogfrågor samt deltagande i övrigt utvecklingsarbete vid myndigheten.

Scania Festival

Artikelförfattare Gunnar A Persson

Lördagsmorgonen den 27. augusti kl 0600 samlades några förväntansfulla ynglingar (?) för att som regementets inbjudna bevista SCANIA - FESTIVAL i dagarna två.

Förutom undertecknad var det Olle Andersson, Rune Gillgren, Jan Kvarforth och Anders Moqvist som var de lyckliga.
Hur kom sig nu detta?

Ja, förklaringen är enkel. Regementschefen framförde i ett tidigt stadium en förfrågan om inte regementet kunde få delta.

Bo Björkman, som känner för T 2 alltsedan vpltiden på PBS-Trafik finns nu på Scania Division, och han grep sig "uppgiften" an, och så kom det sig att en inbjudan "damp ner" på chefens bord från Scantias PR-chef Kaj Sandell. (En gång i världen legendarisk fotbollsspelare i bl a Malmö FF).

Till inbjudan var bifogat 5 st VIP-kort som betydde "Sesam - öppna Dig", och en VIP-dekal som betydde närparkering av bilen. Detta sista ytterst värdefullt för militärer som alltid ska ha bilen så nära som möjligt. (Se bara på kaserngården). Men OK, bilen är ju trängarens vapen sägs det. Nog om detta!

Vid framkomsten till karnevalsområdet, liktydligt med hela Scantias fabriksområde, välkomnades vi av Bo Björkman och fick därefter detaljinformation av VIP-värdinnorna Maud Högdahl och Monica Åbring.

Ett späckat och variationsrikt program för såväl lördag som söndag gav vid handen att det skulle bli jättigt hinna med att se allt!

Tyngdpunkten för vår del var självfallet de av Scania sponsrade Arméns Lejon, Arméns Örnar och Arméns Musikpluton samt trafiksäkerhetsvisningarna och kanske framför allt manövertävlingen "Champion Driver".



Under en paus i uppvisningarna fann vi karnevals-ledningen på hedersläktaren fr.v. Kaj Sandell, VIP-värdinnan Monica Åbring och Bo Björkman

Att se dessa förare manövrera sina fordon med varsam hand var en lisa efter lastningstävlingen. Tänk Er fickparkera med en långträdare med släp (se bild nedan) utan framkörning och stanna inom de prickfria 30 centimeter till hindret bakom släpet utan annan hjälp än backspeglarna och utan att lämna hytten.





Eller att öppna yttre bågen med den vänsterstyrda bussens högra framdel utan att inre bågen vidrörs.

Det kan man kalla precisionskörning.

Flera av manöverproven var lätta att arrangera och kanske de återkommer i tävlingen om Lindbergs vandringspris nästa år, vem vet?

Tyvärre var Lejonens uppvisning något reducerad på grund av utrymmes-skäl men valda delar var effektfulla och blev varmt mottagna av den talrika publiken.

Likaså Scantias visning av effekten vid "tvär-nit" med låsningsfria bromsar samt servostyrningens fördel vid punktering på ett framhjul.

Priset tog dock Johan Thoréns stuntgrupp som visade hur en bilvolting går till för att bli effektiv vid en inspelning.

Låt mig säga att den blev effektiv även nu.

När bilen i en hastighet av 70 km/tim började volta runt var det många som fick hjärtat i halsgropen och när så bilen slutligen stannade, liggande på sidan i diket, dörren sakta lyftes och stuntmannen steg ur och vinkade, ja då möttes han av en befriande och hjärtevarm applåd.

Arméns Örnar hoppade framför huvudläktaren men hade svår konkurrens av en stuntman ur Thoréns grupp som demonstrerade fritt fall från 20 meter.

Brr!



Planen var också skådeplatsen för Arméns Musikkår som med sitt figurativa program drog ned massor av applåder varje gång de marscherade in på arenan, och det skedde tre gånger varje dag.



En tävling av annorlunda slag genomfördes också framför huvudläktaren.

Det gällde att på kortaste tiden lasta fem personbilar på en biltransportbils övre lastbrygga, transportsäkra dem, köra fram c:a 25 meter och lossa bilarna samt göra transporten körklar.

Det var tre svenska lag och ett amerikanskt om två man i varje lag som tävlade.

Och med vilken fart de genomförde tävlingen!

Under 15 minuter var segrartiden! De markeringskoner som begränsade tävlingsutrymmet för varje ekipage gav tidstillägg om de påkördes liksom om körningen var "ovarsam".

Det lackar mot Jul

Redaktören

Vid tiden före Jul kan man märka att det insmyger sig en alldeles särskild form av "T 2-anda".

Detta tar sig många olika former. Mest kan man kanske märka det på alla de begivenheter som går av stapeln i veckorna före Jul.

Personligen tror jag, att dessa "Julförberedelser" i hög grad bidrar till att skapa god anda och samhörighet vid regementet.

Det hela börjar vid Lussetid. - Det första tecknet kommer på TM (tjänstemeddelande). Häri kan man, om man läser TM - vilket som bekant inte alla gör, få reda på var, när och hur alla "Julaktiviteter" genomförs.

- Atminstone delvis hur

En händelse före Jul som inte får "missas", är den årliga skyttetävlingen "Herre på täppan" som genomförs som skyttetävling mellan P 4 och T 2.

Denna prestigefyllda tävling tenderar att bli allt mer spännande.

T 2 håller än så länge ett fast grepp om det uppsatta vandringspriset, men frågan är hur länge till..... P 4 kryper allt närmare för varje år.

Sedan kommer själva Luciafirandet.. På morgonen tassar den värnpliktiga personalen förväntansfullt över Heden mot lussekaffe i matsalen.

De anställda tassar, minst lika förväntansfullt, upp till mässen - i god tid.....

På mässen möts man av stängda dörrar och stort hysch-hysch. Ingen får inhandla sin ordinarie "kaffe å fralla".

En och annan kommentar i stil med: "Nej, nu hinner jag inte sitta här längre" - kan höras från den som kanske vanligtvis inte har så bråttom.....

Dörrarna slås upp och vi bjuds in till bords. Lussekatter, pepparkakor och saffransbröd ersätter ostfrallan.

Då alla är "bänkade" kan man snart höra spåda röster..... Luciasången klingar ut i lokalerna.

Ett, av regementets anställda bildat luciatåg "skrider med tända ljus" in till de kaffedrickande som både blygt och storögt beskådar det hela. Det är mycket vackert och stämningsfullt.

De som tidigare har sagt sig ej ha tid att sitta kvar, sitter både länge och väl och knaprar på lussekatt och pepparkaka.....



Chefen T 2 mottager vpr i skytte



Luciatåget med Marita Eriksson som Lucia

Dags för kyrkmarsch. - Hela regementet får tillfälle att besöka S:t Helena kyrka.

GU-bataljonen skall traditionsenligt marschera dit.

Bataljonsadjutanten har, med stor möda, planlagt det hela.

I kyrkan är det stämningsfullt. Regementspastor, numera biskop, Lönnermark håller gudstjänst. - Solister, körer och musiker bjuder på sång och musik.

Julhögtiden avslutas med att regementschefen önskar värnpliktiga och anställda God Jul och Gott Nytt År.

Du, som inte är i kyrkan så ofta, kosta på Dig några av årets timmar och deltag i denna Julhögtid.

Jag lovar Dig en fin upplevelse.

I sista veckan före Jul bjuds de anställda på Julkaffe i matsalen.

Härvid utdelas bland annat priser för årets olika tävlingar.

Då får segrarna (jag höll på att säga de gamla vanliga) mottaga sin belöning för skicklighet och tävlingsvilja.

Vidare utdelas också utmärkelser. I år fick t ex Marianne Andersson mottaga NOR för trettio års tjänst. (Vi instämmer i gratulationerna).



Marianne mottager NOR
ur regementschefens hand

Så kommer sista tjänstgöringsdagen före Juluppehållet.

Denna dag är minst sagt hektisk. - Varje skrymsle och vrå skall julstädas. Ingenstans "går man säker".

Dessutom avhölls årets "skinkskjutning" denna dag. De som i år inte lyckades så bra, kan ju i alla fall skylla på en olämplig dag för tävling.

Sämst lyckades i alla fall löjtnant Ulf Backsand. Han erövrade därmed en inteckning i "vandringspriset för jumbo".

- Vandringspriset består av en trä-slev av kolossalformat. - Denna kan också användas som paddel om så skulle behövas.....



Var skall sleven vara om inte

Då den värnpliktiga personalen åkt hem för en välförtjänt Julledighet, samlar olika chefer "sitt folk" och önskar God Jul och tackar för året som gått. - Vanligtvis, brukar det gångna året ha varit ett ovanligt bra år, men man önskar varann ett ännu bättre nästa.

Senare om aftonen vidtager det s k Julspexet.

Här häcklas de äldre, mer eller mindre oförskyllt, av de yngre.

Flera "saftiga pikar" utdelas, men mest visas prov på humor och god stil. Det är trevligt, att T 2 har en så god "stam" av underhållare som varje år bildar stommen i detta glada "Lille-Julsgång".

Idrottsåret
(fortsättn från sida 21)

Februari

Handboll

Vi har ett regementslag under ledning av vpl Per Ekberg 6. komp (IFK Skövde) som har haft fina framgångar.

I milomästerskapet vann de över PS med 29-16 och den 16. mars spelade de final i Karlsborg mot F 6, I 17 och Lv 6.

Semifinal	T 2 - F 6	27-12
Final	T 2 - Lv 6	19-27

T 2 slutade alltså som tvåa i tävlingen.

Dessutom har vi haft Reg-M mellan kompanierna under en dag.

Spelet började som gruppspel, där 3. och 2. kompaniet vann resp grupp. Dessa möttes i finalen som blev dramatisk. När en minut återstod av matchen var ställningen 24-24.

Då lyckades 3. kompaniet med ett snärtigt distansskott ta ledningen med 25-24, detta blev slutresultatet. 3. kompaniet regementsmästare.

Innebandy

Även här har vi ett duktigt lag, under ledning av Håkan Andersson och Tomas Lyck.

De spelar i milomästerskap och har gått till final den 16. mars i Göteborg. Vägen dit gick över Karlsborg där både F 6 och K 3 fick stryk med 6-3.

Vid finalspelet föll T 2 dock med 3-4 mot I 17 och blev trea i tävlingen.

Mars

Där väntar den stora tävlingen mellan alla plutonerna d v s plutonsfälttävlan.

Under ett dygn kommer de att tävla och prövas i sådana grenar som har anknytning till tjänsten och utbildningen.

Utöver all denna verksamhet har dessutom Armécuperna gått. Vindsurfing i september, där var vpl Peter Friberg och Timo Laaksoharju från 5. kompaniet och tävlade.

I Luleå var Anders Eriksson med ett regementslag i fotboll, de spelade två matcher. Mot P 6 förlorade T 2 med 4-3 och mot I 15 med 5-1.



Anders Löwenborg som julsplexare



Stommen i julspelegänget

Efter "Julspexet" samlas man till julsupé.

Denna hålls i mässdirektionens regi med mässdirektören Jan Forsgren i spetsen.

- Rena truppföringen....

Man äter och mår gott uppe i 100-mannasalen och samlas sedan till samkväm nere i mässlokalerna.

Ja, nog är "julförberedelserna" hektiska vid vårt regemente, men jag tror nog att ingen vill vara dessa förutan.

Datorisering

Artikelförfattare Rune Bergsten



Rune Bergsten har just fått in de första komponenterna i anläggningen

Inom försvaret har under senare år arbetats för att sambandet mellan krigs- och fredsorganisationen skall stärkas. Ledningsresurserna i fredsorganisationen skall förutom produktionsledning medge fortlöpande ledning av i fred insatsberedda förband och genomförande av mobilisering.

Datorstöd för ledning i fred och i krig skall utvecklas mot bakgrund av dessa förutsättningar.

Datoriseringen inom Skövde garnison baseras på och följer de riktlinjerna och den följande redovisningen avser enbart den fredsmässiga ADB-verksamheten.

Avslutningsvis även ADB-stöd inom utbildningsverksamheten.

Datoriseringen inom försvaret går idag under samlingsbegreppet Struktur 90 (S-90) där bl a följande system finns i ett antal NCR 600-800 datorer gemensamma för garnisonen.

GASS = Generellt Administrativt Stödsystem

Operativsystemet i datorerna heter Unix och programmet heter Uniplex II som medger ordbehandling, kalkyl, databas och en del annat.

F/S LOKAL = Försvarsanpassat system typ S

Det består av ett antal med varandra integrerade delsystem. Till dessa är knutna speciella delsystem för ekonomistyrning och stöd som benämns F/ESS (EkonomiStyrningsStöd) och använda data från de andra. Här följer exempel på några av de c:a 13 st kommande systemen.

F/S BAS = Gemensamma funktionen för F/S Lokal

F/S LEV 1) = Hanterar inköpsprocessen

F/S LON = Lön och lönetillägg

F/S FORDON = Kostnadsfördelning m m

F/S BUDGET = Budgetvärden för uppföljning

F/ESS BATALJ = Ekonomisk styrning och uppföljning av utbildningen

F/ESS PERSONAL = För personalfunktionen

F/S FOKPL 1) = Adm av förplägnad t ex recept

1) Nu i drift, ett flertal av övriga kommer under 1989.

Diariieföringsystem

DIANA = Registrering av in- och utgående skrivelser

Ovanstående system och datorer kommer att knytas samman med en terminalväxel så att användarna, med sina terminaler som i dag finns på P 4/ Fo 35, T 2 och US samt snart även PS, kan utnyttja de olika datorerna och systemen.

T 2 har under det senaste halvåret fått en kraftig utbyggnad av terminaler och fler väntas under 89/90.

Datorstöd i utbildningsverksamheten vid T 2.

TUFF = För utbildning av telegrafister, lärarbordsdatorer, ABC 800 i telegrafisalen

KOBRA = Ett besluts- och kunskaps-system inom ABC-området

T 2 Skytte -88

I förra numret av Götaträngaren fick T 2's golfspelare förhållandevis stort utrymme. Det är väl då på sin plats, att våra skyttar får komma till tals den här gången och presentera sig och sin verksamhet.

Artikelförfattare Sören Ristander



Mikael Thorsson siktar in sig

Skytteverksamheten vid T 2 fortsätter att växa med raska steg. Den stora skyttegrenen är numera pistol och de skyttar T 2 håller sig med är framme och toppar resultatlistorna runt om i landet både civilt och militärt.

De militära skyttetävlingarna är Milovästmästerskapen och Militära mästerskapen.

Internationella militära mästerskap är militära VM (CISM) och nordiska mästerskapen.

MID V och MM är de tävlingar som brukar representeras mest och där möjligheten är störst att i Sverige visa vad T 2's skyttar kan.

Vid MID V, som arrangerades av I 15 Borås, höll sig T 2 framme med två individuella guld utav tre möjliga på pistol, två individuella silver och ett brons.

Militära mästerskapen har senare år varit en tävling där våra skyttar vid regementet har hållit sig väl framme bl a med lagguld och individuellt guld.

I höstas var det dags igen för en drabbning. Efter tävlingen kunde de tre pistolskyttarna som representerade T 2 vid tävlingen konstatera att ett lagguld, ett lagsilver och ett individuellt brons var med i bagaget hem.

T 2 har även under året som gått representerat Sverige i militära landslaget på pistol, dels vid Militära nordiska mästerskapen i Norge, dels vid en fyranationstävling.

Sammantaget är vi skyttar nöjda med skytteåret som varit och hoppas att det nya året skall bli minst lika bra.

Avslutningsvis vill jag påminna alla skyttar och andra intresserade att vid tävlingar som MID V och MM tävlar man även med kpist och gevär och inte bara med pistol.

Var vänliga ställ upp och representera T 2 även i de grenarna, för jag vet, att det finns goda skyttar på både gevär och kpist vid regementet.

Till sist passar jag på att tacka alla skytteintresserade som hjälpt oss under året med vapen, ammunition, resor m m.

Commerce

MYCKET MER ÄN ETT VARUHUUS

31 ENSKILDA FÖRETAG
VART OCH ETT SPECIALIST INOM SIN BRANSCHI

Hos oss på COMMERCE gäller



**ERFARENHET
KUNNANDE
KVALITET**

RIKSFÖRETAG MED LOKAL SERVICE
MARIESTADSVÄGEN 90A

**TELEFON
0500-810 45**

DIÖS VÄSTRA BYGG AB • BOX 92018 • 541 02 SKÖVDE

SARA *Hotel Billinge*hus

- 244 rum, 515 bäddar
- Konferenscenter med 24 lokaler varav den största rymmer 300 personer
- Gourmetrestaurang
- Vegetarisk avdelning
- Dans- och nöjesrestaurang
- Stress off-center med bland annat
 - Solarier
 - Innomhus tennisbanor
 - Bubbelpooler
 - Vattenmassage
 - Pool
 - Massör
 - Saunas
 - Club Paradiset
 - Gym
 - Egen reception som hjälper till med inom- och utomhusaktiviteter

0500/830 00

ICA

Skaraborg



Hagstens Järnhandel AB

SKÖVDE

Telefon 165 15

Säljer:

SPORT- och HUSHALLSARTIKLAR
JÄRN - MASKINER - REDSKAP
CYKLAR



Uno-X, AB Svenska

Huvudkontor:

Hertig Johans torg 4, Varuhuset Commerce
Telex 67078 unox s. Tga Unox. Växel 810 50

Bensinstationer:

Lärkstigen 2	825 50
Mariestadsvägen 96	194 88
Varnhemsgatan 14	197 49
Skultorp	343 40
Sventorp	250 19
Stenstorp	0500/505 22
Timmersdala	0511/815 80
Varnhem	0500/ 810 50

IMPELCO-ridsport AB

52200 Tidaholm. Telefon: 0502-42110, Fax: 0502-42447

**HARMONI I HEMMET
GER HARMONI I LIVET**

Blomsterhallen

Hertig Johans torg

Tel.: Affären 0500/156 94, 138 20

VI HAR DAGLIGEN FÄRSKA BLOMMOR FRÅN EGNA ODLINGAR

RÄTT ADRESS

för

HERRARNAS

KLÄDKÖP

Torggatan 11 (vid Sandtorget)

Tel.
155 52



Tel.
112 25

— KVALITETSKLÄDER TILL LÄGRE PRIS

NÄR DET GÄLLER

HÅRETS VÅRD

vänd Eder med förtroende till

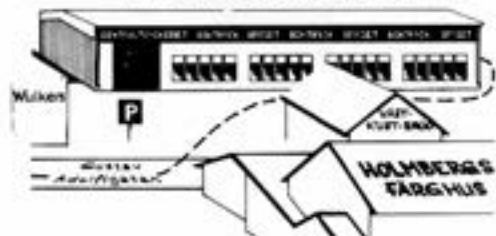
Ekman

HERR- och DAMFRISERING

Mariestadvägen 17

Telefon 157 65 - SKÖVDE

 **central
TRYCKERIET**



GUSTAV ADOLFS GATA 32 SKÖVDE

Köksinredningar.

Badrums- och sovrumsinredningar samt garderöber.

**HTH HTH kök och
inredningar**

Telefon: 0500-85844

RÄDHUSGATAN 15, 54130 SKÖVDE

KONTAKTLINSER

Det är tryggt
att få
lins
tillpassade
hos oss.



Kostnadsfri
information
och
rådgivning

KONTAKTLINSPRAKTIKEN

OPTIKER AHLSTRÖM  SYNSAM

Beställ gärna tid för information

Rådhusgatan 1 **0500-843 10** Skövde
Leg. optiker Hans Ahlström av Socialstyrelsen behörig kontaktlinsoptiker

Behöver du låna.
Vi har pengarna.



Allt fler väljer sin bil hos oss.



Hasslum. Tel. 0500-108 90



Världens mest
sålda bil
ESCORT —

Nya **FORD** Personbilar
Lastbilar
Bussar

Begagnade bilar
Service
PlåtrepARATION
Leasing
Korttidsuthyrning
Reservdelar

 **Klockmäster**
i Skövde • PAGOLDHS EFTR.
Hertig Johansg. 14 0500/103 47
Stjärnmakare



Bohlins

544 00 HJO TEL 0503 - 120 20
Järnhandeln med det stora sortimentet

En bank räcker.

DIN BANKFÖRBINDELSE ÄR VIKTIG. Tänk dig därför noga för när du väljer bank. Se till att du får en bank som kan förse dig med alla de praktiska hjälpmedel som är nödvändiga för att du på ett bekymmersfritt sätt ska kunna sköta din ekonomi.

Lönekonto, BankomatKort|bankkort, PrivatGiro, spar-konto, lån...

Vänd dig till oss på Skaraborgsbanken, så får du en bank som klarar av alla dina bankaffärer. Välkommen!



SKARABORGSBANKEN



PROFFS PÅ FRITID



INTERSPORT
Sandtorget SKÖVDE
Tel. 0500-101 52